

ת"פ 20/50334 - מדינת ישראל נגד איאד דסוקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 20-50334 מדינת ישראל נ' דסוקי(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעвин: מדינת ישראל

הממשימה

נגד
1. איאד דסוקי
הנאשם ב"כ המשימה: עו"ד מיטל אולן
ב"כ הנאשם: עו"ד כבוב ואלעמורו

גזר דין

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאות בעבודות כתב האישום המתוון בעבירות כשלקמן:

א. **חברה בכוונה מחייבת**, לפי סעיף 329(א)(1) ו-(2) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **נשיות נשך**, לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק.

2. על פי המתוון בעבודות כתב האישום המתוון, הנאשמים הם אחיהם ומכירים את המתוון היכרות רבת שנים ומשפחותיהם מתגוררות בסמיכות. בין משפחת המתוון לבין הנאשם 2 קיימים סכוסר. ביום 9.3.20 בשעה 17:00 נפגשו באקראי הנאשם 2 והמתוון. הנאשם 2 החל בעימות מילולי עם המתוון ואים עליו: "אני אירה בר, אם אני לא אירה בר אני בן זונה ותירק לי בפנים". כאשר העימות התפתח לתגרה, המתוון התקשר לאחיו וביקש שיגיע למקום. בהמשך לכך הגיעו למקום אחיו ואביו של המתוון וביקשו להרגיע את הרוחות. בשלב זה הנאשם 2 איים על המתוון שיפגע בהם.

ביום 10.3.20 בשעה 19:35 המתוון יצא מביתו ברכבו. באותו עת נהג הנאשם ברכבו, נשא עמו אקדח ועקב ברכבו אחר מסלול נסיעתו של המתוון. כאשר המתוון הגיע סמוך לבית כניסה בעיר רملה, הנאשם עצר את רכבו במקביל לרכב המתוון ושאל אותו לשלוומו. בעוד המתוון עונה לנאשם, הוציא הנאשם את ידו מהחלון כשהוא אוחז באקדח וירה שלוש יריות לעבר המתוון. אחד הקלייעים פגע במתוון וחדר את ירכו השמאלית.

המתוון נסע מהמקום היישר לתחנת המשטרה ושם המשיך לקבלת טיפול רפואי בבית החולים, בו אושפז במשך חמישה ימים. הקלייע הוצע מירכו והוא נזקק לנימוח נוספת.

עמוד 1

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוון. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראיו של 5 שנות מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי של 12 חודשים, מאסר מוותנה ופיזוי. ההגנה תהא חופשיה בטיעונית.

ראיות לעונש

4. **פסקיר נפגע עבירה** - המתلون בשנות השלושים לחייו, עבר במשך עשור בעסק משפחתי ותפקיד באופן מיטבי. תאר שאף שהושמעו בפניו איומים, הם לא נתפסו על ידו כבעל כוונה ממשית, והירוי לעברו במקום ציבורי בעיר תפס אותו לא מוכן כאשר לא היה לו כל אפשרות להתגונן.

מסיכום האשפוז בבית החולים "אסף הרופא" עליה שהמתلون התקבל לחדר ההלם ביום 20.3.2010 בשל פצע ירי בירך שמאל. עבר תחת הרדמה מקומית הוצאה הקלייע ואושפז במחילקה אורטופדיית. במהלך האשפוז התברר שהוא סובל מגיעה עצבית ורידית בתוחשה לאורך כל השוק, קושי בהנעת הירך והברך ובהנעת הקרטול והאצבעות. הומלץ על ניתוח, תוך שהוסבר לו כי גם לאחר ניתוח הוא עלול לסבול מנזק. המתلون הביע חשש לביצוע הניתוח ובחר בטיפול שמרני. הומלץ על פיזיותרפיה ושימוש בסד לאור חוסר הנידות. נפגע העבירה נמצא עד היום במעקב רפואי. מכתב שחרור מרפץ רפואי חדש מאי 20' עולה שפנה עקב הימשכות כאבים בירך שמאל המקרינים לשוק, ורידית בתוחשה וחולשה ברגל. מכתב שחרור מהמחלקה הנירוכירורגית מצין שאושפז ביום 6-8.7.2010 לצורך ניתוח לשחרור העצב, עקב הגבלה בתפקוד, הפרעה תחושתית והחמרה בעוצמת הכאב בירך שמאל. בנוסף הוצעו מסמכים רפואיים ובכללם סיוכמי מעקב רפואיים, מעקב במרפאת כאב בו המלצה לנטיילת קנאביס רפואי לשם התמודדות עם הכאב.

המתلون הוכר כבעל נכות זמנית ומתקיים ביום מקצתת נכות, מתנייד בסיעור קבאים ואין מסוגל לדרכו על רגל שמאל. כל מעבר ממצב עמידה לישיבה מצריך ממנו מאמץ רב וכרוך בכאב, הוא נדרש לביקורים רפואיים רבים וצפי לעבור ניתוח בגין צפיה לו תקופת שייקום נוספת.

להתרשותם עורכת הפסקיר, בעקבות פציעתו של המתلون הוא סובל מגיעה פיזית שהותירה אותו עם מגבלות, המונעת ממנו לעבוד, להתפרנס ולתפקיד באופן עצמאי. הפגעה בו שיבשה את מהלך חייו ואת תכניותיו, פגעה במצבו הפיזי, התפקודי והרגשי והוא נאלץ להשקייע כוחותיו בתמודדות עם נזקי הפגעה. הומלץ על הטלת פיצוי כספי למתلون חלק מההכרה בפגיעה בו וב hasilכות הפגיעה על חייו וכי לאפשר לו לפנות לטיפול ושיקום.

5. **גור דין בעניינו של הנאשם** בת"פ 516-10-29.5.17 (ת/1) - ממנה עולה שה הנאשם הורשע בעבירות של קשר רפואי לבשודו של פצעה בנסיבות חמימות, סיוע לחבלה בכוונה חמימה ועבירות נלוות. על רקע סכסוך של אחד האחרים בפרשה, הנאשם קשר עם אחרים קשר לפגיעה במתلون ובמסגרתו הצטייד באקדח, הנאשם רדף אחר המתلون ברובב והآخر ירה לעברו וגרם לפציעתו. הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון לעונש של 23 חודשים מאסר בפועל (הכול הפעלה של עונש מאסר על תנאי). כן הוטל עליו מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק זה.

6. **הסכם סולחה** (נ/1) - מיום 21.4.15, שנערך בין אביו של המתلون לבין אביו של הנאשם וממנה עולה שהצדדים הסכימו על סיום הסכסוך ביניהם שכתוכאה מהם המתلون נפגע ברגלו. הוסכם שאביו של הנאשם ישולם למתلون סך של 100,000 ₪, בחלוקה לתשלומיים.

7. **אבי של המתلون גור אחמד מלכה** - העיד כי הסולחה נערכה בהתאם למסורת, אבי המתلون ואביו הפגע עם אנשים נוספים כדי לעזור את ההסלמה. המתلون לא נכח בעת עירication הסולחה ולא שאלו לדעתו כיון שכן

נהוג. הבדיקה שפגע בבנו חדר לעצבים של הרגלו ומאז רגלו לא זהה. המתלוון היה מרופeo בחברת הבניה המשפחתית כ-15,000 ₪ בחודש. היום הוא נכה, יושב בבית ולא מסוגל להרים את כף רגלו. עד כה שולם סך של 30,000 ₪ מתוך הסכם הסולחה. מדובר בפיזיו על הפסד ימי עבודה בלבד, לא על הנכות ולא על דברים אחרים. אין כוונת יריבות בין המשפחה.

טייעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה עו"ד מיטל אילן, מעשו של הנאשם פגעה קשה בערכיהם המוגנים של ח"י אדם, שמירת הגוף וכן שלום הציבור וביטחונו. הנאשם נשא עמו ברכבו נשק טעון, כיוון אותו עבר המתלוון במרכז עיר בשעת ערב מוקדמת וירה לעברו שלוש יריות עת שהוא איש ברוכבו. הנאשם פגע במתלוון בירכו והפרק אדם צער ומתפרק בתחילת חייו לאדם נכה, כאוב ומוגבל פיזית המתנייד באמצעות קבאים, מועמד לנition נוסף שלאחריו צפוי להלirk שיקום מורכב נוספת. הפגיעה הפיזית הביאה לפגיעה תפקודית ורגשית ובמידה רבה עצרה את מהלך חייו. ההחלטה הנוגנת בעבורות של חבלה בכוונה מחמורה המגעה בשילוב עם תעוזה יצירתי סיכון ממשי של נשיאת נשק היא מגוננת אך כוללת מספר שנות מאסר בפועל, כפי שהולם את העבירה שהעונש בצדיה הוא 20 שנות מאסר.

מעשו של הנאשם כללו תכנון. הוא עקב ברכבו אחר רכבו של המתלוון כאשר הוא חמוש באקדח טעון. הוא נסע אחריו ברחובות העיר בשעת ערב מוקדמת, עצר לצידו, פנה אליו ושותח עמו, אז כיוון לעברו את האקדח וירה שלוש יריות שחדרו לרכבו של המתלוון ואחד הקליעים חדר לירכו השמאלי. הנאשם ביצע את מעשה הירי לבדו,ימהה אחת לאחר שאחיו הנאם 2 השמיע לפני המתלוון איום בירוי. פוטנציאלי הנזק מירiy באקדח ברחובות עיר בשעה עמוסה הוא רב וממשי, בחלוקת הנכבד אף התממש נוכח פגיעת הירוי ברגלו של המתלוון. האירועים התרחשו ללא התגורות קודמת ועל רקע סכסוך ישן בין משפט המתלוון לבין הנאשם 2. הנאשם הוא בן 30, לחובתו עבר פלילי רב ומוגן ותלויה נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה במשך 12 חודשים בגין סיווע לביצוע עבירה זהה. מלבד הودאת הנאשם באשמה, הנאשם לא הביע חרטה ולא העמיד סכום פיצויי הולם לשיפוי המתלוון על הנזק הרבה שגרם לו. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר בפועל, אשר יכולות את הפעלת המאסר המותנה, לצד מאסר על תנאי ופיצוי הולם למתלוון שהוא בו לחת מצור לפצעתו ולעכירות מהלך חייו.

באשר להסכם הסולחה שהוגש, טענה המאשימה כי שוחחה עם המתלוון מספר פעמים ומדובר עולה שהוא לא נטל בכרח חלק, וכי מדובר ב"הפסקת אש" בלבד, כאשר מבינותו הוא אינו סולח לנאם וمبוקש שייענש על מעשו. לפיכך טענה המאשימה שאין לתת להסכם הסולחה שום ממשמעות לעניין העונש.

9. לטענת ב"כ הנאשם עווה"ד כבוב ואלמוני, הנאשם יליד שנת 91' הודה וחסר זמן שיפוטי רב ואת עדותן של נפגע העבירה. כתב האישום תוקן לקולה וככל 3 יריות שאחת מתוכן פגעה במתלוון. הנאשם הביע חרטה, נטל אחריות ומשלם את חובו לחברה. בית המשפט העליון מצא חשיבות בקיום סולחה וקבע מתי הסולחה מאיינית מסוכנות יש לה השפעה על גזר הדין, שעה שמשפחת הקורבן חתמה על הסולחה. הציג הסכם כזה ומשפחת הקורבן התייצבה בבית המשפט והצהירה שהסכם נעלם כלל היה. משפחת הנאשם עומדת בהתחייבותה בהסכם, ועוד כה שולם שליש מהפיצוי בסך 100,000 ₪. לשיטת ההגנה, הודיעת הנאשם, החיסכו בזמן שיפוטי, נתילת האחריות והסולחה כולם מיינים את המסוכנות, ויש להתחשב בהם. ההגנה עתרה לקבוע מתחם עונש הנע בין 30 ל-50 חודשים מאסר בפועל ולהחפוף את המאסר המותנה באופן מלא.

10. הנאשם טען שאינו סולח לעצמו על המעשה שעשה. שוחרר ממאסר קודם בשנת 2018 והוא ישר, עזב את הסמים ואת הביעות. קרה מקרה שהוא לא מרוצה ממנו, גורר אחריו משפחה שלמה לתהום. אין לו כסף לדאגו לעצמו.

דין - קביעת מתחם העונש הולם

11. כתוב האישום מTARGET אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם הזכות לחיים ולשלמות הגוף והגנה על שלום הציבור וביטחונו.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות האלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק חם, ואת החומרה היתרה שבביצוען. זאת בשל הסיכון ממשי לביטחון הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וח'י אדם. לאור זאת, ננקטת מגמת החמרה בענישה בעבירות אלה,vr כר שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוגעת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמור סכוסכים. עבירות הנשק אף הוכרו בפסקה כ"מכת מדינה" באופן אשר יש לעשות למיגורן בדרך של ענישה חמירה. השימוש בנשק חם כאמור סכוסכים, גבוהה חי' אדם ולעתים את חייהם של חפים משעש אשר נקלעו למקום העבירה, ומעמיד את הציבור כולו בסכנה. לפיכך נדרש ענישה מוחשית במטרה לצמצם תופעה זו (בעניין זה ראו מהעת האחורה ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19]; ע"פ 9104/20 **מדינת ישראל נ' בטכ' ניקוב** [4.3.21]; ע"פ 20/20 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** [29.6.21] וע"פ 20/1745 **עקל נ' מדינת ישראל** [11.2.21]).

יפים לעניין זה דברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 19/4406 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.19):

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכוסכים הפך לרעה חולה, וcumusta של יום ביום גובה חי' אדם ולעתים אף את חייהם של חפים משעש אשר כל חטאם היה כי התהלך באותו עת ברחובות של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עלייה מתמדת במספר אירועי הירוי המדוחים למשטרה..."

על רקע המציאותאות אנו חווים לרוב הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוגעת.

בית משפט זה לא נותר אידיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכוסכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתים מגורים".

12. בוחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילת למסקנה כי הפגיעה היא ברף **גבוה**. מדובר בגרים חבלה בכונה מחמירה שבוצעה לאחר תכנון ומעקב, באמצעות ירי מנשק חם לעבר המתלון כאשר אחד הקליעים חדר לירכו וגרם לפציעתו. ביצוע הירוי בשעת ערב מוקדמת ברחוב במרקזה של עיר, יש בו פוטנציאל נזק ממשוני, באופן אשר מחמיר את מידת הפגיעה בערך המוגן.

על חומרת העבירה של חבלה בכונה מחמירה, לפי סעיף 329 בחוק העונשין, ניתן למלוד מהעונש המרבי שקבע החוקן לצידה - 20 שנות מאסר, זאת לצד העבירה של נשיאת נשק, אשר עונשה המרבי - 10 שנות מאסר.

13. במסגרת **הנסיבות הביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שלביצוע העבירות קדם לתכנון מוקדם. למחמת מריבה שפרצה בין אחיו של הנאשם לבין המתלון, שבמסגרתה אימם האח על המתלון בפגיעה בו באופןו שיירה בו, הצד י' הנאשם באקדה טען ובשעת ערב מוקדמת עקב ברכבו אחר מסלול נסיעתו של המתלון ברחובות העיר רמלה, ובעת שהמתלון עצר עם רכבו, הנאשם עצר אף הוא את רכבו במקביל, פנה למTELON, שלא לשלומו וכשהה השיב לו, הוציא את ידו מהחלון ויראה לעבר המתלון שלוש יריות, ואחד הקליעים פגע בו וחדר לירכו. חלקו של הנאשם בעבירה הוא המרכז והוא המבצע היחיד בעבירות נשיאת נשק והירוי, בעודו הנאשם 2 הורשע אך בגין

עבירות אiomים שבוצעה קודם לעבירות אלה. הנזק הפוטנציאלי מביצוע העבירה הוא סכנה לח"י אדם או לפצעה ממשועותית כמו גם לפגיעה בעובי אורת, וזאת נוכח ביצוע העבירה ברוחו בשעת ערב מוקדמת. הנזק שנגרם בפועל למתלון כולל נזק פיזי, תפקודי ורגשי. נפגע העבירה נפגע בירכו, אושפז למשך חמישה ימים ואובחן כסובל מפגיעה עצבית וירidea בתחולשה לאורך השוק, קושי בהנעת הירך והברך ובהנעת הקרסול. מאז שוחרר מבית החולים נמצא באזעקב רפואי וסובל מאכבים ומהגבלה בתפקוד. בחודש יולי 20' עבר ניתוח לשחרור העצב עקב הגבלה בתפקוד, הפרעה תחושתית והחמרה בעוצמת הכאב והוא צפוי לעבור ניתוח נוסף בגין צפואה תקופת שיקום נוספת. נפגע העבירה נוטל טיפול רפואי ומוציא במקבב רפואי תדייר. עקב מצבו נפגע העבירה הוכר כבעל נכות זמנית. הוא מתנדיד בעדרת קבאים, אינו מסוגל לדוחן על גל שמאל ופעולות אלמנטריות דומותיו ממונו מאמץ רב הכרוך בכאב. הפגיעה הפיזית הותירה את נפגע העבירה עם מגבלות המונעת ממנו לעבוד, להתפרנס ולשוב לתפקוד עצמאי. עורכת תסקير נפגע העבירה התרשמה שהפגיעה שיבשה את מהלך חייו של המתלון ואת תכניותיו, פגעה במצבו הפיזי, התפקודי והרגשי והוא נאלץ להשקיע כוחותיו בהתמודדות עם נזקי הפגיעה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות לסיכון משפחתי, לצד דפוסי התנהגות אלימים וערריניים.

14. **בחינת מדיניות הענישה הנוגעת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשי מאסר במנעד רחב**
כמפורט להלן:

א. בע"פ 5376/18 **אגאריה נ' מדינת ישראל** (25.12.19), קיבל בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירות של חבלה בכונה מחמירה ונשיות נשך. על רקע סכוסר משפחתי הגיע הנאשם ברכב מול ביתו של המתלון בשעה שהמתלון ואחיו עבדו מחוץ לבית, ירה לעברם באמצעות תת מקלע וקליע אחד פגע ברגלו של המתלון. המתלון אושפז למשך חמישה ימים ועבר ניתוחים. בית המשפט המ徇ז קבע **מתחש עונש הנע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל**. הנאשם נעדר עבר פליליណון לעונש של 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון החליט על הफחתה של 9 חודשים מעונשו, והעמיד את עונשו על **6 שנים ו-3 חודשים מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 6359/18 **מדינת ישראל נ' מחAMD** (19.4.11), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש בעניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודהתו בעבירות של חבלה בכונה מחמורה והחזקת נשך. בין הנאשם למTELON התגלו סכוסר ובני משפחתו של הנאשם ביקשו לישב את הסכוסר ולערוך וסלחה, והביאו את המתלון למפגש עם הנאשם. הנאשם החזיק ברובה ציד טעון שהצטיד בו מבזע מועד, ירה כדורים אחד לעבר המתלון ופצע אותו בברך ימין. כתוצאה לכך המתלון נאלץ לעبور מספר ניתוחים ברגלו. בית המשפט המ徇ז קבע **מתחש עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל** והטיל על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו משקף את חומרת העבירה והעמיד את עונשו על **6 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (19.11.5.), קיבל בית המשפט העליון ערעור מדינה בעניינים של נאים שהורשעו בעבירות של גרימת חבלה חמורה בניסיבות מחמירות ובעבירה נשיאת נשך. על רקע סכוסר, הנאשם 1 ו-2 החליטו לפגוע במתלון והצטידו בשני אקדחים והמתינו לו. הנאשם חלפו ליד בית המתלון וירו לעברו מספר פעמים ואחד הקליעים פגע בבטנו. כתוצאה לכך המתלון אושפז למשך שבוע ו עבר ניתוח להוצאת הקליע. במקביל לכך הנאשם 3 אשר באותה עת ישב עם בני משפחת המתלונים לשם ערכית סולחה, שמע את הירוי ויצא מהבית כשהוא נושא עמו אקדח. הוא שלף את אקדחו וירא לעבר מספר אנשים ואחד הקליעים פגע בירכו של מתלון נוסף, אשר אושפז אף הוא במשך שבוע בבית חולים. בית המשפט המ徇ז קבע מתחש עונש בעניינים של הנאשם 2-1 שמעשיהם חמורים יותר בהיותם מתוכנים, הנע בין שלוש וחצי

שנות מאסר ועד ל-7 שנות מאסר ובענינו של הנאשם 3 מתחם הנע בין 2 ועד ל-4 שנות מאסר. הנאשם 1 ללא עבר פלילי והנאשמים 2 ו-3 בעלי הרשות יחידה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחמיר את עונשם: על הנאשם 1 הוטל עונש של **6 שנות מאסר בפועל** חלף 50 חודשים, על הנאשם 2 הוטל עונש של **5 שנות מאסר בפועל** חלף 42 חודשים מאסר, ועל הנאשם 3 הוטל עונש של **3.5 שנות מאסר** חלף 24 חודשים מאסר.

ד. בע"פ 4344/18 גבר נ' מדינת ישראל (16.8.19), דחה בית המשפט העליון ערעור הנאשם אשר הורשע על פי הودאות בעבירות של חבלה בכונה חמירה ונשיות נשך. הנאשם ירה ממרחיק של מספר מטדים 7 יריות לעבר בן משפטו. בנו של המתلون רץ לעברו כדי למנוע פגעה באביו ונכנס לטוחה הירוי. כתוצאה לכך נפגע מקליע בשוק רגלו. בית המשפט המחויז קבע **מתמח עונש הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי,ណון לעונש של **5 שנות מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 780/16 שושה נ' מדינת ישראל (20.2.17), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכונה חמירה ונשיות נשך. השנה טרם לעבירה, שני אחיו המתلون ירו לעבר הנאשם ובני משפטו ופצעו את אביו ואחיו של הנאשם. כ-11 חודשים לאחר הירוי, הגיע הנאשם לבית המתلون כשהוא אוחז באקדח, ובאותה עת הגיעו המתلون, אשתו וילדיו ברכובם לבית. הנאשם ירה לעבר המתلون 7 כדורים ממרחיק קצר. המתلون ומשפטו הסתרו מאחוריו הרכב והקליעים פגעו רק ברכב והמתلون ומשפטו לא נפגעו. בית המשפט המחויז קבע **מתמח עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל**. בין המשפחות נערכה סולחה. הנאשם צער, נעדר עבר פלילי,ណון לעונש של **5 שנות מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 9104/20 מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב (4.3.21), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולות העונש בענינו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאות בעבירות של חבלה בכונה חמירה, נשיות נשך והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם הצדיף באקדח, הגיע לעסוק בו עבד המתلون, ולאחר חילופי דברים, שלף את אקדחו, הצמידו לירכו של המתلون, ירה ויריה אחת ונמלט מהמקום. בעקבות הירוי המתلون נזקק לניטוח ברגלו. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם צער בעל עבר פלילי, ערך מאמצים להשתתקם,ណון לעונש של 30 חודשים מאסר בפועל ועונש המאסר המותנה הופעל בחופף. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על **4 שנות מאסר בפועל**, ועונש המאסר המותנה הופעל במצבם כך שירצה עונש של 5 שנות מאסר בפועל.

עינתי אף בפסקה נוספת הפנה ב"כ הנאשם, לרבות גזר הדין בת"פ (מח' מר') 17-08-48762 מדינת ישראל נ' עודה (23.5.18), ואולם סבורני פסיקה זו אינה משקפת את מדיניות הענישה הנוגגת בעת הزادה.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתמח העונש ההולם הוא החל מ-3.5 שנות מאסר בפועל ועד ל-7 שנות מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתמח, לחומרה או לקולה.

גזרת העונש המתאים לנאשם

16. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגדבי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מנוראי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 30, הודה באשמה, נטל אחריות למשעו

והבע Chrطה. עונש מאסר למשך מספר שנים יקשה על הנאשם, על אף שיריצה בעבר עונשי מאסר. עברו הפלילי של הנאשם משמעותי שכלל שמונה הרשויות קודמות ושלושה הליכים שהסתמכו בבית המשפט לנורא ללא הרשעה. עברו הפלילי כולל מגוון עבירות - ניסיון לפיצעה, פריצה לרכב וగנבה מרכב, היזק לרכוש, גנבה, איום, תקיפה בצוואתו, פריצה לבניין, הפרת הוואה חוקית, הפרעה לשוטר, החזקת סכין, סחר בסמים ועוד. בגין עבירות אלה נדון לארבעה עונשי מאסר אחורי סוג ובריח בכללם שני עונשי מאסר ממושכים, האחד של 17 חודשים מאסר בפועל בשנת 2012 בגין עבירת סמים והשני של 23 חודשים מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר על תנאי) בשנת 2017 בגין עבירת אלימות.

יעון בגין הדיון שניתנו של הנאשם בת"פ 516-10-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 29.5.17 מלמד שה הנאשם הורשע בקשרת קשר לביצוע פשע (פיצעה בנסיבות חמירות) ובסיוע לחבלה בכונה חמירה. נסיבות העבירה באותו מקרה דומות לנסיבות העבירה בתיק הנוכחי. באותו מקרה הנאשם קשר קשר לפגוע באדם שהוא מסוכסך עם נאם אחר בפרשה. לשם כך הוציאו באקדח והנאם סייע לאחר ברძוף בעקבות המתлонן, שבו الآخر ירה במתلونן וגרם לו חבלה חמורה. המתلون נפגע בקרסולו כתוצאה מהירוי ופונה לבית החולים. במסגרת הסדר טיעון, לנוכח קשיים ראיתיים, הנאשם נדון לעונש של 14 חודשים מאסר בפועל ואונש של מאסר מוגנת הופעל חלקו במצטבר, כך שיריצה עונש של 23 חודשים מאסר בפועל. נראה כי לא היה בעונש המאסר הקודם שהוטל על הנאשם, כמו גם במאסר המותנה התלו נגדו מאותו הילך, למשך 12 חודשים, כדי להוות גורם מוגן עבורו ולמנוע את הסלמת מעורבותו בעבירות אלימות חמורה. משכך סבורני שיש לשיקול הרעתה היחיד בגדרו של מתחם העונש.

כמו כן נתתי דעתך לחלק הזמן של שנה וחצי מאז ביצוע העבירה, ולתקופה בת שנה וחצי שבה שוהה הנאשם במעצר.

עוד נתתי דעתך לשיקול הרעתה הרבים, בגדרי המתחם, וזאת ריבוי עבירות האלימות המבוצעות תוך שימוש בשתק חם - עבירות אשר יוצרות סיכון לציבור בכללות - ואשר קיימת חשיבות חברתית להתריע מפני ביצוע במטרה לצמצם תופעה זו.

17. באשר להסכם הסולחה שהוגש בשלב הטיעונים לעונש ולעדותו של אבי המתلون שהיה צד להסכם הסולחה, סבורני כי אין לתת לכך משקל רב בשיקולי הענישה. זאת לנוכח עדמת המתلون עצמו אשר לא היה חלק מעריכת הסכם הסולחה, הוא אינו רואה בהסכם כסולחה אלא כהפסקת אש בלבד, וambilקש למצות את הדיון עם הנאשם. ככל, סבורני שיש לתת משקל מוגבל בלבד להסכם סולחה שאינו על דעתו של נפגע עבירה בגין, אלא על דעת משפטחו בלבד. כמו כן נתתי דעתך לקביעות בית המשפט העליון שלפיהן לצד החשיבות שבсолחה כאמור להשכנת שלום, אין בישוב הסכוסר בין הצדדים כדי למצות את האינטרס הציבורי בהרעתה ולאין את הצורך שמבצע העבירה יתנו את הדיון על מעשיהם (בעניין זה ראו: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח [5.11.19]; ע"פ 780/16 שושה נ' מדינת ישראל [20.2.17]; ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד (פסקה 27 [29.6.21]).

18. באיזון בין השיקולים השונים ולנוכח עתירת המאשימה במסגרת הסדר הטיעון לעונש של 5 שנות מאסר בפועל הכלול את הפעלת המאסר המותנה, סבורני כי יש לגזר על הנאשם עונש בחילוקו הנמוך יחסית של מתחם העונש והפעלת המאסר המותנה - מחציתו במצטבר ומחציתו בחופש לעונש שיטול עליו. כמו כן יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה על הנזק שנגרם לו.

בכל הנוגע לריבב הפיזי, נתתי דעתך לכך שעיל-פי הסכם הסולחה, התחייב משפטה הנאשם לשולם למתلون סך של 000,100 ₪, וכי עד עתה שולם כשליש מהסכום, בהתאם לפрисה שנקבע בהסכם. סבורני כי בנוסף לסכום האמור, יש לפסק סכום פיצוי משמעותי נוסף, לנוכח הנזקים המשמעותיים שנגרמו למתلون.

סוף דבר

עמוד 7

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל למשך 4 שנים ו-3 חודשים**, החל מיום מעצרו 22.3.20.
- ב. הפעלת עונש המאסר המותנה מת"פ 516-10-16 בין 12 חודשים באופן שמחציתו (6 חודשים) במצابر והיתר בחופף לעונש שהוטל עליו, כך שהנאשם ישא בסך הכל **מאסר בפועל למשך 4 שנים ו-9 חודשים** מיום מעצרו.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עبور הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.
- ד. 6 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עبور הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירות אלימות או נשק מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך 75,000 ₪ למתלוון. הפיצוי יופקד במצוינות בית המשפט ב-10 תשלום חודשים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרתו לפירעון מיידי.

הקליע שנתקפס יושמד בכפוף לכל דין. הטלפון של הנאשם יושב לו או למי מטעמו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, בנסיבות הצדדים.